

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Stratila Tatiana xxxxx, născută la xxxxx, originară din xxxxx și domiciliată în xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.02.2017 – 29.05.2019;

Instanța de apel: 25.06.2019 – 29.01.2020;

Instanța de recurs: 22.05.2020 – 18.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Glodeni) din 29 mai 2019, Stratila Tatiana a fost eliberată de pedeapsa penală pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) și art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

Instanța de judecată a dispus aplicarea în privința inculpatei Stratila Tatiana a măsurii de constrângere cu caracter medical – xxxxx.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a reținut, că Stratila Tatiana, exercitând în perioada de timp 30.06.1993- 20.01.2017 funcția de profesor de limba franceză la Liceul Teoretic xxxxx, conform ordinului nr. 07 din 24.09.1993, fiind persoană care acționează cu titlu oficial, fiind investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării atribuțiilor în domeniul educației, încalcând prevederile:

-art.135 alin. (1) lit. i) din Codul Educației, conform căruia este obligată să nu admită tratamente și pedepse degradante, discriminarea sub orice formă și aplicarea niciunei forme de violență fizică sau psihică;

-art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica

Moldova a aderat la 12.09.1997, conform căruia nimeni nu va fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante;

-art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, conform căruia nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante;

-art. 6 al Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului, conform căruia statul ocrotește inviolabilitatea persoanei copilului, protejându-l de orice formă de exploatare, discriminare, violență fizică și psihică, neadmițând comportarea plină de cruzime, grosolană, disprețuitoare, insultele și maltratările; fiind obligată, în virtutea funcției deținute să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să denunțe conform fișei postului orice caz de violență care îi este cunoscut, să nu aplice și să nu admită aplicarea violenței fizice și psihice asupra elevilor, pe care îi are în ocrotire și instruire, a săvârșit acțiuni de cauzare durerilor și a suferințelor fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant în următoarele circumstanțe:

La data de 23 octombrie 2015, în timpul petrecerii lecției de limba franceză cu elevii clasei a X-a „b” a Liceului Teoretic xxxxx, la lecția nr. 4, petrecută între ora 10:55 și 11:40, avându-i în ocrotire și instruire pe elevii clasei, intenționat, urmărind scopul de a-l pedepsi pe elevul xxxxx, pentru faptul că și-a cerut voie la cabinetul medical, cu scopul de a-l intimida și de a-l înjosi public în fața colegilor de clasă prezenți la lecție, având o atitudine disprețuitoare față de el, cât și de mama sa, l-a înjurat și s-a adresat la el cu cuvinte înjositoare, în fața clasei, la amenințat cu răfuiala fizică, ca rezultat minorul nu a frecventat 49 de ore la disciplina lecției de limba franceză, astfel, cauzându-i suferințe psihice care în sine reprezintă tratament inuman și degradant.

Conform raportului de constatare nr. 526-a din 19.01.2017 a fost concluzionat:

1. La momentul efectuării urmăririi penale, xxxxx a putut să-și dea seama de acțiunile sale și să le dirijeze, poate fi audiat și da declarații.

2. Ținând cont de particularitățile psihologice ale părții vătămate xxxxx, a putut să conștientizeze acțiunile proprii și să le controleze.

3. xxxxx, a fost capabil să perceapă corect circumstanțele importante pentru dosar, să le memorizeze și să le reproducă adecvat.

4. xxxxx manifestă sugestibilitatea mărită.

5. xxxxx nu manifestă predispoziția de a exagera evenimente produse și de a fantaza.

6. Reieșind din particularitățile psihologice ale lui xxxxx, poate concluziona că el a fost capabil să înțeleagă corect caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite de el.

7. La momentul de față, xxxxx prezintă diagnosticul „Neuroză obsesiv-fobică”.

8. xxxxx posedă particularități psihologice individuale care au putut influența comportamentul în situația analizată: nivel înalt de anxietate sensibilitate crescută față de obide reale și imaginare, lipsa autonomiei afective, sugestibilitatea sporită, își subestimează calitățile și disponibilitățile proprii, solicită aprobare, susținere din

partea persoanelor de care este dependent. Este extrem de respectuos, prezintă perfecționism care interferează cu îndeplinirea sarcinilor, inflexibilitatea, nesuportarea indiferent manifestate de către cei din jur. Este militant standardelor înalte autoimpuse în aceeași măsură, este foarte exigent cu ceilalți. Fiind intolerant la frustrări minime, ezită în a-și asuma riscuri, în a se angaja în activități noi, pentru a nu fi pus în dificultate, în situații subiectiv complexe resimte stări de neliniște, frică, ce se asociază cu manifestări neurovegetative intense, în urma acțiunilor violente manifestate de către Stratila Tatiana față de elevul său, xxxxx, simptomele, manifestările comportamentale descrise mai sus s-au intensificat, ceea ce înseamnă că el a suportat traumă psihologică, care a avut ca consecință dezadaptarea social-familiară (nu a frecventat școala o perioadă lungă de timp, suferea de insomnii, avea frică, gânduri obsesive, s-au întesit atacurile de panică).

Prin acțiunile sale, Stratila Tatiana xxxxx a comis cu intenție o infracțiune gravă prevăzută și sancționată de prevederile art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, prin următoarele semne calificative - *cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței psihice, care reprezintă tratament inuman or degradant, de către o persoană care acționează cu titlu oficial, săvârșite cu bună știință asupra unui minor.*

Prin ordonanța din 17 octombrie 2018, emisă de către procurorul în procuratura r-lui Glodeni, Crișciuc Ion, privind expedierea cauzei penale în instanța de judecată în vederea aplicării măsurilor de constrângere cu caracter medical, s-a indicat, că în cadrul urmăririi penale a fost stabilit că Stratila Tatiana, exercitând funcția de profesor de limba franceză la Liceul Teoretic „xxxxx” xxxxx, conform ordinului nr. 07 din 24.09.1993, la data de 01.02.2018, fiind persoană care acționează cu titlu oficial, fiind investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării atribuțiilor în domeniul educației, încălcând prevederile:

- art. 135 alin. (1) lit. i) din Codul Educației, conform căruia este obligată să nu admită tratamente și pedepse degradante, discriminarea sub orice formă și aplicarea niciunei forme de violență fizică sau psihică;

- art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, conform căruia nimeni nu va fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante;

- art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, conform căruia nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante;

- art. 6 al Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului, conform căruia statul ocrotește inviolabilitatea persoanei copilului, protejându-l de orice formă de exploatare, discriminare, violență fizică și psihică, neadmițând comportarea plină de cruzime, grosolană, disprețuitoare, insultele și maltratările; fiind obligată, în virtutea funcției deținute să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să denunțe conform fișei postului orice caz de violență care îi este cunoscut,

să nu aplice și să nu admită aplicarea violenței fizice și psihice asupra elevilor, pe care îi are în ocrotire și instruire, a săvârșit acțiuni de cauzare a durerilor și a suferințelor fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant în următoarele circumstanțe:

La data de 01.02.2018, aproximativ la ora 10:00 în timpul petrecerii lecției de limbă franceză în clasa a XII-a a liceului Teoretic „Vasile Coroban”, profesoara de limbă franceză Stratila Tatiana, a agresat prin cuvinte înjositoare și expus la tratament inuman (manifestat prin scuiparea față de toți elevii clasei), elevul clasei a XII-a xxxxx, ca rezultat fiind întreruptă activitatea de studii a elevului dat, de către o persoană care acționează cu titlul oficial.

Prin acțiunile sale, Stratila Tatiana xxxxx a comis cu intenție o infracțiune gravă prevăzută și sancționată de prevederile art. 166¹ alin. (1) Cod penal, prin următoarele semne calificative - *cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane.*

3. Sentința a fost contestată cu apel de către reprezentantul legal al inculpatei Stratila Tatiana – xxxxx, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Stratila Tatiana să fie achitată din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului a menționat, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece din conținutul probelor prezentate de partea acuzării și puse la baza soluției de condamnare, acțiunile inculpatei nu pot fi calificate în baza prevederilor art. 166¹ alin. (2) lit. a), art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

A remarcat, că din declarațiile martorilor depuse atât la etapa urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, niciunul din ei nu a declarat că Stratila Tatiana a avut un tratament inuman ori degradant față de părțile vătămate - minorii xxxxx în fața colegilor de clasă. Însuși partea vătămată xxxxx fiind audiat în ședința de judecată a declarat: „....Nu afirmă că starea s-a generat din cauza profesoarei, dar cu siguranță afirmă că profesoara i-a agravat starea, în ziua respectivă a plecat în primele 15 minute a lecției și d-na Stratila nu a manifestat comportament agresiv față de el, nu știe noțiunea de „tratament inuman și degradant” deoarece nu cunoaște termenii juridici; termenul de „tortură” îl înțelege când cineva bate sau numește pe altul. În viziunea sa nu consideră că a fost torturat de către Stratila Tatiana deși asta pare. Nu o învinuiește pe Stratila Tatiana, unicul lucru pe care l-a vrut, este să îi schimbe profesoara, consideră că profesoara a avut un comportament ne etic, dar nicidecum nu poate numi tortură, tratament inuman sau degradant față de el. Pretenții morale sau materiale față de Stratila Tatiana nu are, o înțelege pe Stratila Tatiana și nu vrea ca aceasta să fie pedepsită”.

La fel, nici mama părții vătămate xxxxx, fiind audiată în ședința de judecată nu a confirmat tratamentul degradant, inuman a inculpatei Stratila Tatiana față de feciorul ei.

A mai subliniat, că partea vătămată xxxxx a declarat: „..... *Stratila Tatiana s-a apropiat de el și a vrut să îi i-a telefonul, ultimul nedorind să îl dea aceasta l-a scuipat în față. După cele întâmplare a părăsit clasa și a povestit dirigintei, care i-a recomandat să se adreseze la director. După adresarea la director a scris explicație, în momentul când a fost scuipat erau de față colegii de clasă care au văzut cele întâmplare. Menționează, că nu a primit traumă psihologică deoarece nu a fost afectat atât de tare. Pe moment a fost deranjat apoi peste 5 minute i-a trecut, după cele întâmplare colegii se purtau frumos cu el deoarece nu e cel mai urât lucru pe care l-a făcut d-na Stratila și nu este el ultimul”.*

Martorul Gherman Cătălin a declarat: „.... *Stratila Tatiana era o profesoară ca toți profesorii, se comporta normal, uneori mai aducea gândul de mama lui xxxxx, dar nu își amintește exact ce spunea despre ea..... Definește termenul de tortură și menționează că acțiuni sistematice de înjosire a lui xxxxx au persistat, se referă chiar și la prima oră de franceză când xxxxx și-a cerut permisiunea de a ieși să bea apă, dar profesoara nu i-a permis deoarece credea că se preface și de fapt nu se simte rău. În viziunea acestuia consideră că acestea sunt acțiuni de tortură din partea lui xxxxx”.*

Reieșind din considerentele menționate apărarea a subliniat, că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost prezentate careva probe prin care să se confirme faptul, că inculpata le-a cauzat părților vătămate suferințe psihice sau fizice, care reprezintă tratament inuman și degradant. Or, situația în care partea vătămată a fost certată de către inculpată în primul caz și în situația când a fost scuipată în cazul doi, vătămare corporala neînsemnată nu poate servi temei privind atragerea la răspunderea penală în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), art. 166¹ alin. (1) Cod penal, deoarece o astfel de răspundere survine dacă tratamentul aplicat victimei a depășit un anumit „prag de gravitate”, adică nu o simplă brutalitate.

Mai mult decât atât, dacă persista îndoiele privind suficiența de gravitate a tratamentului aplicat victimei, răspunderea nu poate fi aplicată în baza alin. (1) art. 166¹ Cod penal.

Cu referire la practica judiciară, a relevat apelantul că în speță, nici victima infracțiunii imputate inculpatei, nici inculpata Stratila Tatiana nu dețineau calitățile speciale, prevăzute de lege necesare pentru încadrarea acțiunilor inculpatei în temeiul art. 166¹ Cod penal, iar gradul suferințelor cauzate în urma acțiunilor ilegale ale inculpatei nu permit încadrarea acestora potrivit normelor penale, astfel neconstituind o infracțiune, ci doar o contravenție.

A remarcat, că potrivit art. 53 din Codul Educației: „(1) Personalul din învățământul general este constituit din personal de conducere, personal didactic, personal didactic auxiliar și personal nedidactic.

Totodată, în practica judiciară a fost explicat statutul cadrelor didactice, fiind menționat, că persoanele care execută atribuții pur profesionale (de exemplu, medicii, cadrele didactice, casierii etc.) nu sunt persoane publice, întrucât îndeplinirea acestor atribuții nu sunt producătoare de efecte juridice (adică, nu poate da naștere, modifica sau stinge raporturi juridice). Executând obligațiunile de natură profesională, astfel de persoane nu au cum să apară în postura de persoană publică. Numai în cazul în care, aceste persoane în prezența anumitor circumstanțe, ajung să exercite funcții producătoare de efecte juridice (de exemplu, să acorde drepturi sau să elibereze de obligații), activitatea „sub administrativă” a medicilor, cadrelor didactice, casierilor etc. se poate transforma într-o activitate administrativă.

În contextul celor evidențiate apelanta a specificat, că inculpata fiind profesoară de limba franceză nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece nu poartă statut de persoană care acționează cu titlul oficial și acea notă de 4 (patru) de la care a apărut conflictul, nu dă naștere la careva drepturi sau obligațiuni purtătoare de efecte. La rândul său nici Codul Educației nu oferă unui simplu profesor statut de persoană care acționează cu titlul oficial.

A remarcat, că nici în Legea „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public” nr. 158 din 04.07.2008 și în „Clasificatorul unic al funcțiilor publice”, aprobat prin Legea nr. 155 din 21.07.2011, funcția de profesor la liceu nu este încadrată.

Totodată, în Regulamentul cu privire la procedura de identificare, înregistrare și raportare a pretinselor cazuri de tortură, tratament inuman sau degradant, aprobat prin ordinul Procurorului General al Republicii Moldova cu nr. 77 din 31.12.2013, destul de clar este expus: „persoană publică - funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

În același Regulament se expune clar noțiunea de „tratament degradant”, „tratament inuman” și „tortură”, însă organul de urmărire penală incriminând profesoarei Stratila Tatiana acțiunile descrise în ordonanța de punere sub învinuire, invocă cauzarea victimei suferințelor psihice considerabile, deși nu descrie acele suferințe psihice și morale, prin ce ele se manifestă și care sunt „pragul de gravitate”.

Totodată, la materialele cauzei lipsesc probe ce ar demonstra că în urma acțiunilor din data de 23.10.2015 au fost cauzate careva suferințe psihice.

Mai indică apelanta, că în situația în care s-a probat că inculpata este la evidență psihiatrică din anul 1998, prima instanță urma să cerceteze ce acțiuni a întreprins administrația liceului pentru a evita manifestările inculpatei în raport cu elevii, cu

cadrele didactice, care este rolul și răspunderea administrației în această situație prin prisma alin. (5) din art. 42 Cod penal.

Rechizitoriul a fost întocmit cu abateri de la art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală.

3.1. Avocatul Teleba Vladislav în numele inculpatei Stratila Tatiana a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea apelului a invocat, că faptele infracționale de care este învinuită Stratila Tatiana nu au avut loc, ori dispoziția art. 166¹ Cod penal prevede - cauzarea intenționată a unei dureri sau suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane.

Evidențiază, că potrivit declarațiilor părților vătămate xxxxx, în privința lor nu au fost aplicate tratamente inumane sau degradante din partea profesoarei de limbă franceză - Stratila Tatiana, iar conform materialelor dosarului, xxxxx suferea de distonie neurovegetativă de câțiva ani, iar xxxxx, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201837A0289 din 11.09.2018 nu s-au constatat date, care ar confirma faptul că xxxxx a suportat trauma psihologică.

La fel indică, că declarațiile tuturor martorilor audiați în cadrul ședințelor de judecată au demonstrat faptul că nu au avut loc tratamente inumane sau degradante din partea lui Stratila Tatiana în situațiile examinate în ședințele de judecată privind elevii xxxxx.

Susține, că un tratament este estimat ca inuman, dacă a fost premeditat aplicat ore în șir și a cauzat fie vătămare corporală, fie suferințe fizice și psihice profunde. Situații de tratament inuman apar frecvent în contextul detenției, unde victima este supusă maltratării, care este intensă, însă nu în măsura necesară pentru a fi calificată ca tortură.

Apărarea mai face referire la Regulamentul cu privire la procedura de identificare, înregistrare și raportare a pretinselor cazuri de tortură, tratament inuman sau degradant, aprobat prin ordinul Procurorului General al Republicii Moldova cu nr. 77 din 31.12.2013, în care se expune clar noțiunea de tratament degradant, tratament inuman sau tortură.

Consideră, că organul de urmărire penală incriminând profesoarei Stratila Tatiana acțiunile descrise în dispoziția art. 166¹ Cod penal, invocă cauzarea victimelor suferințelor psihice considerabile. Însă, nu descrie nicicum acele suferințe psihice și morale, prin ce ele se manifestă și care sunt „pragul de gravitate”.

Totodată, atrage atenția că la materialele cauzei lipsesc probe ce ar demonstra că în urma acțiunilor din data de 23.10.2015 și 01.02.2018 au fost cauzate careva suferințe psihice. Nu în zadar CtEDO subliniază încă o dată „... rolul fundamental pe

care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.

Subliniază apărarea, că în Hotărârea Explicativă a Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitor la răspunderea penală pentru infracțiuni de corupție”, este explicat statutul cadrelor didactice: „6.1. Întrucât angajatul întreprinderii de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public, ca specie a persoanei publice, constituie o identitate cu noțiunea „salariat dintr-o întreprindere, instituție sau organizație” utilizată în art. 256 CP, cele două incriminări urmează să fie delimitate. (...) Aceasta deoarece, persoanele care execută atribuții pur profesionale (de exemplu, medicii, cadrele didactice, casierii etc.) nu sunt persoane publice, întrucât îndeplinirea acestor atribuții nu sunt producătoare de efecte juridice (adică, nu poate da naștere, modifica sau stinge raporturi juridice). Executând obligațiunile de natură profesională, astfel de persoane nu au cum să apară în postura de persoană publică. Numai în cazul în care, aceste persoane în prezența anumitor circumstanțe, ajung să exercite funcții producătoare de efecte juridice (de exemplu, să acorde drepturi sau să elibereze de obligații), activitatea „sub administrativă” a medicilor, cadrelor didactice, casierilor etc. se poate transforma într-o activitate administrativă”.

Susține apărarea, că inculpata fiind profesoară de limba franceză nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal, deoarece nu poartă statut de persoană care acționează cu titlu oficial. La rândul său nici Codul Educației nu oferă unui simplu profesor statut de persoană oficială sau statut de persoană care acționează cu titlu oficial. Nici în Legea „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public” nr. 158 din 04.07.2008 și în „Clasificatorul unic al funcțiilor publice”, aprobat prin Legea nr. 155 din 21.07.2011, funcția de profesor la liceu nu este încadrată.

Astfel, în speță consideră apărarea că lipsește subiectul special - persoana care acționează cu titlu oficial.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2020, au fost admise apelurile, casată sentința total, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Stratila Tatiana a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) și art. 166¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. În instanța de apel au fost audiați partea vătămată xxxxx și xxxxx, mama părții vătămate xxxxx.

Instanța de apel a admis demersul înaintat de partea acuzării și partea apărării referitor la verificarea suplimentară a probelor, și anume:

Volumul I (1-229/2018):

- raportul de autosesizare a procurorului în Procuratura Glodeni, Crișciuc Ion, către procurorul șef al Procuraturii Glodeni, Covalciuc Ion, din 21.03.2018 (f.d. 2, vol.I);
- raportul specialistului superior al BSC al IP Glodeni către șeful IP Glodeni din 07.02.2018 (f.d. 10, vol.I);
- caracteristica cadrului didactic Stratila Tatiana, eliberată de Liceul Teoretic xxxxx (f.d. 12, vol.I);
- copia fișei personale nr. 35 în privința lui Stratila Tatiana, copia fișei postului lui Stratila Tatiana (f.d. 13-14, vol.I);
- copia extras din ordin nr. 07 din 24.09.1993 cu privire la angajarea la lucru a d-nei xxxxx (f.d. 15, vol.I);
- fișa de sesizare a cazului suspect de abuz, neglijare, exploatare, trafic de copii în privința lui xxxxx (f.d. 26, vol.I);
- cazier contravențional în privința lui Stratila Tatiana (f.d. 27, vol.I);
- extras din ordin nr. 19 din 20.02.2018 privind concedierea lui Stratila Tatiana (f.d. 29, vol.I);
- copia extrasului din ordin nr. 35 din 18.02.2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „muștrarea aspră” d-nei Stratila Tatiana (f.d. 31, vol.I);
- raport de expertiză judiciară nr. 269a-2017 din 24.08.2018 în privința lui Stratila Tatiana (f.d. 71-78, vol.I);
- raport de expertiză judiciară nr. 201837A0289 din 11.09.2018 în privința părții vătămate xxxxx (f.d. 111-114, vol.I);
- Volumul II (1-8/2017):
- raportul șefului SP nr. 1 Glodeni al IP Glodeni către șeful IP Glodeni din 08.12.2015 (f.d. 11, vol.II);
- ordonanță de recunoaștere în calitate de partea vătămată a cet. xxxxx din 08.12.2015 (f.d. 16, vol.II);
- plângere de la xxxxx către Procuratura raionului Glodeni din 11.11.2015 (f.d. 24, vol.II);
- plângere de la xxxxx către Procuratura r-lui Glodeni din 11.11.2015 (f.d. 25-27, vol.II);
- certificat eliberat xxxxx privind tratamentul prescris pentru administrare din 11.11.2015 (f.d.28, vol.II);
- fișa de sesizare a cazului suspect de abuz, neglijare, exploatare, trafic de copii din 10.11.2015 (f.d. 29-30, vol.II);
- rezultatele cercetării comisiei pentru examinarea și pre căutarea plângerii xxxxx (f.d. 64-66, vol.II);
- copia procesului-verbal nr. 2 din 06.11.2015 al ședinței adunării de părinți în clasa din xxxxx (f.d. 75, vol.II);
- copia procesului-verbal nr. 1 al ședinței comisiei pentru respectarea drepturilor copilului în xxxxx din 06.11.2015 (f.d. 76, vol.II);

- comunicare la solicitarea organelor afacerilor interne nr. 2200 eliberat de către xxxxx din 16.11.2015 în privința lui Stratila Tatiana (f.d. 121, vol.II);
 - comunicare la solicitarea organelor afacerilor interne nr. 2200 eliberat de către xxxxx din 20.09.2016 în privința lui Stratila Tatiana (f.d. 123, vol.II);
 - comunicare la solicitarea organelor afacerilor interne nr. 2200 eliberat de către xxxxx din 20.09.2016 în privința lui xxxxx (f.d. 124, vol.II);
 - dosar contravențional nr. 3083 din 13.09.2016 în privința lui Stratila Tatiana (f.d. 126, vol.II);
 - proces-verbal cu privire la contravenție din 10.10.2016 în privința lui Stratila Tatiana în baza art. 69 alin. (1) Cod Contravențional (f.d. 170, vol.II);
 - copie la extras din ordin nr. 07 din 24.09.1993 cu privire la angajarea lui xxxxx (f.d. 172, vol.II);
 - informație eliberată de xxxxx precum că elevul xxxxx a frecventat doar 19 lecții și a lipsit 49 ore de la disciplina limba franceză din motivul conflictului apărut cu profesoara Strătilă Tatiana (f.d. 177, vol.II);
 - raport de constatare nr. 526-a din 19.01.2017 în privința lui xxxxx (f.d. 200-203, vol.II);
 - rechizitoriu la cauza penală nr. 2015098014 de învinuire a lui xxxxx în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal (f.d. 225-234, vol.II).
- Volumul III (1-8/2017):
- certificat eliberat xxxxx de către xxxxx din 31.05.2017 (f.d. 32, vol.III);
 - raport de expertiză judiciară nr. 269a-2017 din 24.08.2018 în privința lui Stratila Tatiana (f.d.101-104, vol.III);
 - declarațiile părții vătămate xxxxx date în prima instanță (f.d. 141-143, vol.III);
 - declarațiile părții vătămate xxxxx date în prima instanță (f.d. 144-146, vol.III);
 - declarațiile martorului Leucă Liliana date în prima instanță (f.d. 147-150, vol.III);
 - declarațiile martorului Mandatari Ludmila date în prima instanță (f.d. 151-152, vol.III);
 - declarațiile martorului Gherman Cătălin date în prima instanță (f.d. 153-156, vol.III);
 - declarațiile martorului Burlac Natalia date în prima instanță (f.d. 157-160, vol.III);
 - declarațiile martorului xxxxx date în prima instanță (f.d. 161-164, vol.III);
 - declarațiile reprezentantului legal al inculpatei xxxxx date în prima instanță (f.d. 165, vol.III).

4.2. Ajungând la concluzia privind necesitatea pronunțării unei soluții de achitare la caz, instanța de apel a concluzionat că la argumentarea soluției, prima instanță nu a soluționat chestiunea în cauză în deplină măsură, acordând o valoare primară probelor care, în opinia instanței, demonstrează vinovăția inculpatei

Stratila Tatiana în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) și art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat, că prima instanță la adoptarea sentinței nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 499 Cod de procedură penală, care expres prevăd, că dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate sau că această persoană, după ce a săvârșit infracțiunea, s-a îmbolnăvit xxxxx, care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, instanța de judecată adoptă, conform art. 23 din Codul penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, etc.

Instanța de apel a accentuat, că prima instanță a reținut, că prin raportul de expertiză judiciară nr. 269a-2017 din 24.08.2018 s-a concluzionat, că Stratila Tatiana xxxxxx (f.d. 101-104, vol.III).

Potrivit deciziei instanței de apel, prima instanță a conchis referitor la faptul eliberării lui Stratila Tatiana de pedeapsă penală, cu aplicarea în privința ei a măsurilor de constrângere cu caracter medical, deși în circumstanțele constatate urma să absolve persoana de răspundere penală, din motiv că fapta a fost comisă în stare de iresponsabilitate.

În această ordine de idei instanța de apel a făcut referire la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la respectarea legislației în cazurile despre aplicarea, schimbarea, prelungirea și revocarea măsurilor de constrângere cu caracter medical” nr. 23 din 12.12.2005, cu modificările ulterioare, care în pct. 16) expres indică, că dispozitivul sentinței în privința unei persoane care a comis o faptă prejudiciabilă în stare de iresponsabilitate trebuie să cuprindă constatarea că această persoană a comis fapta prejudiciabilă și indicația că persoana se absolvă de răspundere penală, din motiv că fapta a fost comisă în stare de iresponsabilitate.

Totodată, instanța de apel a notat că, este neclară poziția primei instanțe, care a calificat fapta reținută în sarcina inculpatei în baza art. 166¹ alin. (1) și respectiv în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, care prevede cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane. Or, în cazul dat, lipsește subiectul care necesită o calitate specială.

În acest context instanța de apel a accentuat, că subiectul infracțiunii prevăzute la art. 166¹ Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani.

În afară de aceasta, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să aibă una din următoarele calități speciale: 1) persoana publică; 2) persoana care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice; 3) oricare altă persoană care acționează cu titlu

oficial; 4) oricare altă persoană care acționează cu consimțământul expres sau tacit al unei persoane care acționează cu titlu oficial.

Așa fiind, instanța de apel a stabilit că prima instanță incorect a concluzionat că inculpata a săvârșit infracțiunea imputată, or nici victimele infracțiunii imputate inculpatei, nici inculpata nu dețineau calități speciale prevăzute de lege, necesare pentru încadrarea acțiunilor inculpatei în temeiul art. 166¹ Cod penal.

Conform art. 53 alin. (1) din Codul Educației, personalul din învățământul general este constituit din personalul de conducere, personal didactic, personal didactic auxiliar și personal nedidactic.

În Hotărârea explicativă a Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitor la răspunderea penală pentru infracțiuni de corupție”, se explică statutul cadrelor didactice: „6.1. *Întrucât angajatul întreprinderii de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public, ca specie a persoanei publice, constituie o identitate cu noțiunea salariat într-o întreprindere, instituție sau organizație” utilizată în art. 256 CP, cele două incriminări urmează să fie delimitate. (...) Aceasta deoarece, persoanele care execută atribuții pur profesionale (de exemplu, medicii, cadrele didactice, etc.) nu sunt persoane publice, întrucât îndeplinirea acestor atribuții nu sunt producătoare de efecte juridice (adică, nu poate da naștere, modifica sau stinge raporturi juridice). Executând obligațiunile de natură profesională, astfel de persoane nu au cum să apară în postura de persoană publică. Numai în cazul în care, aceste persoane în prezența anumitor circumstanțe ajung să exercite funcții producătoare de efecte juridice (de exemplu, să acorde drepturi sau să elibereze de obligații), activitatea „sub administrativă” a medicilor, cadrelor didactice, etc., se poate transforma într-o activitate administrativă”.*

În acest context, instanța de apel a remarcat că, prima instanță la încadrarea acțiunilor inculpatei urma să ia în calcul faptul că Liceul Teoretic „xxxxx” din xxxxx, este o instituție publică și nu o autoritate publică așa cum prevede capitolul III din partea specială al Codului penal „Infracțiuni contra libertății, cinstei și demnității persoanei”.

Stratila Tatiana fiind profesoară de limbă franceză nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal, ea nu poartă statut de persoană care acționează cu titlu oficial.

Astfel, persoanele care execută atribuții pur profesionale (de exemplu, medicii, cadrele didactice, casierii etc.) nu sunt persoane publice, întrucât îndeplinirea acestor atribuții nu sunt producătoare de efecte juridice (adică, nu poate da naștere, modifica sau stinge raporturi juridice).

Executând obligațiunile de natură profesională, astfel de persoane nu au cum să apară în postura de persoană publică sau să acționeze cu titlul oficial.

A mai remarcat instanța de apel, că deși legislația națională nu definește noțiunea de persoană care acționează cu titlul oficial, totuși prin persoană care acționează cu titlul oficial trebuie de înțeles persoana care deși nu este o persoană

publică și nu este nici o persoană cu funcție de răspundere, nici persoană cu funcție de demnitate publică, însă acționează cu titlul oficial (art. 123¹ Cod penal).

La caz, inculpata Stratila Tatiana care activa în calitate de profesor nu deținea calitatea specială a subiectului infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal.

Mai mult, nici în Legea „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public” nr. 158 din 04.07.2008, și nici în „Clasificatorul unic al funcțiilor publice”, aprobat prin Legea nr. 155 din 21.07.2011, funcția de profesor nu este încadrată.

Instanța de apel a menționat și faptul, că nu poate fi recalifică fapta incriminată inculpatei în art. 313 Cod contravențional, care prevede săvârșirea unei acțiuni ce depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, or în cazul dat ca și în cazul art. 166¹ Cod penal, lipsește subiectul care necesită o calitate specială.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează că atât sentința primei instanțe, cât și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate.

Remarcă acuzatorul de stat, că inculpata Stratila Tatiana este învinuită de săvârșirea a 2 infracțiuni, și anume pe epizodul din 23.10.2015 de învinuire a ultimei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, în privința minorului xxxxx care a fost expediat cu rechizitoriu în instanța de judecată, precum și pe epizodul din 01.02.2018 în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal, în privința minorului xxxxx cu ordonanța din 17 octombrie 2018 emisă de procuror, dosar care a fost expediat în instanța de judecată în baza art. 495 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, în vederea aplicării măsurilor de constrângere cu caracter medical.

Sușține recurentul, că procedura examinării cauzelor penale în privința persoanelor care pot fi absolvite de pedeapsă și aplicarea măsurilor de pedeapsă cu caracter medical în instanța de judecată este stipulată în legislația procesual penală în art. art. 488-503 Cod de procedură penală. Drept temei pentru examinarea unei asemenea cauze în instanța de judecată servește ordonanța de transmitere a cauzei în instanța de judecată pentru aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical întocmită în ordinea art. 495 Cod de procedură penală.

Remarcă, că în asemenea cazuri nu se întocmește un rechizitoriu, dar o ordonanță motivată, care trebuie să conțină toate circumstanțele cauzei, în mod special probe că, anume această persoană a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală și temeiurile de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical. În acest sens se va da o apreciere amplă probelor administrate și se va face trimitere la actele medicale care confirma starea sănătății făptuitorului.

Consideră acuzatorul de stat, că prima instanță a încălcat procedura de examinare a cauzelor penale pe astfel de categorii de dosare, deoarece prin încheiere a dispus conexarea cauzelor respective pentru examinare într-o procedură unică.

Menționează, că potrivit art. 496 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța dispune citarea expertului. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, instanța poate dispune chemarea la ședința de judecată a persoanei a cărei cauză urmează să fie judecată în cazul în care caracterul și gradul de îmbolnăvire nu împiedică prezentarea ei în instanță.

Cu referire la prevederile art. 497 Cod de procedură penală, susține acuzatorul de stat, că în cadrul judecării cauzelor trimise instanței în baza art. 495 urmează a fi ascultate concluziile experților asupra stării psihice a inculpatului, însă prima instanță a examinat cauza penală respectivă în lipsa medicului curant, care urma a se expune asupra stării psihice a persoanei și concluziei lui privind posibilitatea participării ei în ședințele judiciare. De către instanța de fond a fost admis demersul procurorului privind numirea unei expertize psihiatrice în privința lui Stratila Tatiana, iar raportul de expertiză a confirmat faptul, că inculpata la momentul comiterii era iresponsabilă, însă față de experți nici nu a fost pusă întrebarea de către procuror și nici nu s-a accentuat de către experți dacă persoana respectivă necesită să fie internată într-un spital și aplicarea măsurii de constrângere cu caracter medical.

Consideră că instanțele de fond nu au ținut cont de practica națională ce ține de aplicarea, schimbarea, prelungirea și revocarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, potrivit căreia instanța de judecată, luând în considerație și opinia expertului psihiatru, poate dispune chemarea în ședințele de judecată a persoanei în privința căreia se judecă chestiunea aplicării măsurii de constrângere cu caracter medical pentru a fi prezentată spre recunoaștere părții vătămate sau martorilor și în cazul apariției unor dubii în privința corectitudinii raportului de expertiză.

Apreciază neîntemeiate argumentele instanței de apel cu referire la faptul, că Stratila Tatiana, exercitând funcția de profesor nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal, or, ultima exercitând funcția de profesor de limba franceză la Liceul Teoretic xxxxxx, conform ordinului nr. 07 din 24.09.1993, fiind persoană care acționează cu titlu oficial, fiind investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării atribuțiilor în domeniul educației, fiind obligată, în virtutea funcției deținute să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să denunțe conform fișei postului orice caz de violență care îi este cunoscut, să nu aplice și să nu admită aplicarea violenței fizice și psihice asupra elevilor, pe care îi are în ocrotire și instruire, a săvârșit acțiuni de cauzare durerilor și a suferințelor fizice și psihice elevilor minori, care reprezintă tratament inuman și degradant, respectiv întrunește toate condițiile de a fi apreciată ca o persoană publică care exercită atribuțiile unei autorități publice și respectiv este subiect al infracțiunii imputate.

Cu referire la prevederile art. 499 alin. (3) Cod de procedură penală, menționează că, în cazul în care se constată circumstanțele prevăzute în art. 285 Cod

de procedură penală, instanța dă o sentință de încetare a procesului penal pe temeiurile constatate de ea, indiferent de existența și caracterul bolii persoanei, și anunță despre aceasta organele de ocrotire a sănătății.

Este de opinia, că instanțele de judecată urmau să dea apreciere acțiunilor inculpatei Stratila Tatiana și sub aspectul dispunerii unei soluții de încetare a procesului penal cu reîncadrarea acțiunilor ultimei în baza art. 313 Cod contravențional.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate în speță, procurorul își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către partea acuzării instanța de recurs atestă, că titularul cererii de recurs invocă nerespectarea de către prima instanță a procedurii speciale prevăzută de art. art. 488 – 503 Cod de procedură penală, referitor la aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical.

Însă cu referire la acest aspect, instanța de recurs ține să accentueze, că sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către reprezentantul legal al inculpatei xxxxx și de către avocatul Teleba Vladislav în numele inculpatei, sentința nefiind contestată de către partea acuzării.

Prin urmare, având în susținere prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, Colegiul penal menționează că nu pot constitui temei de examinare în instanța de recurs criticile recurentului pe care le încadrează în temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, referitor la ilegalitatea sentinței primei instanțe, acestea urmând a fi respinse ca inadmisibile.

În continuare, instanța de recurs apreciază ca neîntemeiate și argumentele titularului cererii de recurs pe marginea soluției de achitare pronunțată de către instanța de apel în privința inculpatei Stratila Tatiana, or, analizând decizia recurată în raport cu argumentele din recurs Colegiul penal consideră că instanța de apel, bazându-se pe prevederile legislației în vigoare și practicii judiciare, corect a ajuns la concluzia că Stratila Tatiana nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal.

Având în vedere că soluția instanței de apel a fost argumentată detaliat în pct. 5 al prezentei decizii, instanța de recurs și-o însușește și consideră că reiterarea acesteia nu este necesară, situație ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în asemenea situație a indicat, că în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Colegiul penal menționează, că nu poate fi reținut nici argumentul procurorului cu referire la faptul, că instanța de apel urma să examineze posibilitatea pronunțării unei soluții de încetare a procesului penal cu reîncadrarea acțiunilor inculpatei în baza art. 313 Cod contravențional, or, la acest aspect instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia, că nu poate fi recalificată fapta incriminată inculpatei în baza art. 313 Cod contravențional, care prevede săvârșirea unei acțiuni ce depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, deoarece și în acest caz lipsește subiectul care necesită o calitate specială.

Astfel, Colegiul penal constată că la judecarea apelurilor, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarate în speță, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui Stratila Tatiana xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 decembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor